

Sadusi

WOJEWODA
ZACHODNIOPOMORSKI

BIURO RADY MIEJSKIEJ w DARŁOWIE	
wplynęło dnia	26.05.2014
Nr rejestru
załączn.

Szczecin, dnia 20 maja 2014 r.

NK.3.4131.155.2014.AB

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594, poz. 645, poz. 1318, z 2014 r., poz. 379)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LI/355/2014 Rady Miejskiej w Darłowie z dnia 25 kwietnia 2014 r. o zmianie Nr XXXV/238/2013 Rady Miejskiej w Darłowie z dnia 31 stycznia 2013 r. w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Darłowo.

Uzasadnienie

W dniu 25 kwietnia 2014 r. Rada Miejska w Darłowie podjęła uchwałę Nr LI/355/2014 o zmianie Nr XXXV/238/2013 Rady Miejskiej w Darłowie z dnia 31 stycznia 2013 r. w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Darłowo.

Materialnoprawną podstawę podjęcia ww. aktu stanowi art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2013 r., poz. 1399 ze zm.), zgodnie z którym regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1) wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących:

a) prowadzenie we wskazanym zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych przeterminowanych leków i chemikaliów, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz zużytych opon, a także odpadów zielonych,

b) uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,

c) mycie i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;

2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,

- b) liczby osób korzystających z tych pojemników;
- 3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
- 4) (uchylony);
- 5) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;
- 6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;
- 7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;
- 8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

Regulamin utrzymania czystości i porządku w gminie, zgodnie z art. 4 ust. 1 ww. ustawy, jest aktem prawa miejscowego, zaliczanym przez Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej do źródeł prawa powszechnie obowiązującego na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Taki akt normatywny musi zatem odpowiadać wszystkim wymogom, jakie prawo stawia w odniesieniu do zasad tworzenia i obowiązywania systemu źródeł prawa. W stosunku do aktów prawa miejscowego znaczenie istotne ma norma zawarta w art. 94 Konstytucji, który stanowi, iż organy samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej ustanawiają akty prawa miejscowego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawach. Uwzględniając hierarchiczność źródeł prawa akty tego typu mają charakter zależny od źródeł prawa wyższego rzędu, czego konsekwencją jest stanowisko, iż nie mogą normować materii uregulowanych aktami wyższego rzędu, nadto nie mogą wykroczać poza zakres delegacji ustawowej.

Poczynienie powyższych uwag odnoszących się do zasad, jakimi organ stanowiący gminy winien kierować się przy wydawaniu aktów prawnych, jest konieczne dla prawidłowej oceny legalności uchwały Nr LI/355/2014 – zdaniem organu nadzoru, omówione wyżej reguły zostały naruszone przez Radę Miejską w Darłowie. Jednym z zagadnień przekazanych radzie gminy do unormowania w regulaminie utrzymania czystości i porządku jest zakres obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. Nie chodzi tu więc o wszelkie obowiązki, ale wyłącznie takie, które mają zapobiegać zagrożeniu bądź uciążliwości, a także zanieczyszczeniu terenów przeznaczonych do wspólnego użytku.

W ramach powyższego, nie mieści się jednak uprawnienie do zobowiązania właścicieli bądź opiekunów zwierząt domowych do niewprowadzania ich na określone tereny – w niniejszej sprawie na place zabaw przez cały rok oraz kąpieliska w okresie od 1 maja do 30 września każdego roku w godzinach od 8.00 do 20.00 (§1 uchwały) – stanowiące w istocie zakaz ich wprowadzania na określone wyżej tereny. Wprowadzenie tego rodzaju obowiązku, jak podkreślił WSA w Poznaniu z dnia 28 sierpnia 2013 r., sygn. akt IV SA/Po 548/13, prowadzi bowiem do naruszenia, wynikającego z normatywnej zasady proporcjonalności (art. 2 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP), wymogu adekwatności środka i celu reglamentacji. Zgodnie z poglądem wyrażonym w ww. orzeczeniu, „ustanowienie zakazu wstępu ze zwierzętami domowymi na określone tereny nie stanowi właściwego środka ochrony przed stwarzanym przez te zwierzęta zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku – o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Przyjęcie przeciwnego założenia prowadziłoby do wniosku o dopuszczalności ustanowienia w regulaminie zakazu wprowadzania zwierząt

domowych do wszelkich miejsc użytku publicznego (terenów przeznaczonych do wspólnego użytku), skoro taki zakaz niewątpliwie w najwyższym stopniu zapewniłby eliminację jakichkolwiek zagrożeń i uciążliwości dla ludzi oraz zanieczyszczeń pochodzących od zwierząt. Taki wniosek byłby zaś w sposób oczywisty nie do zaakceptowania w demokratycznym państwie prawnym (*argumentum ad absurdum*). Dlatego też należy podzielić pogląd, że ustawodawca w art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy nie upoważnił rady miasta do sformułowania zakazu wprowadzania psów na określone tereny, lecz do ustalenia takiego sposobu postępowania ze zwierzętami domowymi, by ich pobyt na terenie przeznaczonym do wspólnego użytku nie był uciążliwy ani nie zagrażał przebywającym tam osobom”. Podobne stanowisko zajął także WSA w Szczecinie w wyroku z dnia 30 kwietnia 2009 r., sygn. akt II SA/Sz 994/08.

W świetle przedstawionej argumentacji uznać należy, że Rada Miejska w Darłowie podejmując uchwałę Nr LI/355/2014 z dnia 25 kwietnia 2014 r. o zmianie Nr XXXV/238/2013 Rady Miejskiej w Darłowie z dnia 31 stycznia 2013 r. w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Darłowo w sposób istotny naruszyła art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Tym samym, stwierdzenie nieważności tego aktu, jest konieczne i w pełni uzasadnione.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

wz. WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Ryszard Mićko
WICEWOJEWODA

Otrzymują:

1. Rada Miejska w Darłowie,
2. a/a.